

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 15.3.2016 a je

VYKONATELNÉ dne 31.3.2016

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní

Dne 31.3.2016 *Macek*

16

Číslo jednací
ČTÚ-52 206/2015-606/XIII.vyř.

Praha
16. února 2016

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení vedeném pod čj. ČTÚ-52 206/2015-606, které bylo zahájeno na základě návrhu navrhovatele, společnosti Dial Telecom, a.s., IČO: 281 75 492, se sídlem Křížíkova 237/36a, 186 00 Praha 8, kterou zastupuje Mgr. Andrea Stachová, advokátka, s místem podnikání Valentinská 92/3, 110 01 Praha 1, proti odpůrci panu Ladislavu Jindrovi, podnikateli, IČO: 737 28 748, místem podnikání M. Škardové 28, 332 14 Chotěšov, ve znění návrhu ze dne 14. 10. 2015, o zaplacení částky 192.571 Kč vč. DPH s příslušenstvím, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele částečně vyhovuje a odpůrce je povinen uhradit navrhovateli do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí částku ve výši 118.325,80 Kč vč. DPH za neuhrazené faktury spolu se zákonným úrokem z prodlení z neuhrazených částek/faktur od následujícího dne po jejich splatnosti až do zaplacení takto:
7,75 % p.a. z dlužné částky 19.201,20 Kč od 15. 10. 2010 do zaplacení dle fa. č. 01-15294/09 se splatností 14. 10. 2010,
7,75 % p.a. z dlužné částky 19.201,20 Kč od 15. 11. 2010 do zaplacení dle fa. č. 01-16929/09 se splatností 14. 11. 2010,
7,75 % p.a. z dlužné částky 3.118,60 Kč od 15. 12. 2010 do zaplacení z fa. č. 01-18596/09 vystavené na částku 19.201,20 Kč se splatností 14. 11. 2010,
7,75 % p.a. z dlužné částky 19.201,20 Kč od 15. 1. 2011 do zaplacení dle fa. č. 01-20281/09 za se splatností 14. 1. 2011,
7,75 % p.a. z dlužné částky 19.201,20 Kč od 15. 2. 2011 do zaplacení dle fa. č. 01-00513/11 za se splatností 14. 2. 2012,
7,75 % p.a. z dlužné částky 19.201,20 Kč od 15. 3. 2011 do zaplacení dle fa. č. 01-21318/11 za se splatností 14. 3. 2011,
7,75 % p.a. z dlužné částky 19.201,20 Kč od 15. 4. 2011 do zaplacení dle fa. č. 01-23023/11 se splatností 14. 4. 2011.
- II. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrh navrhovatele v části týkající se úhrady částky 74.245,20 Kč vč. DPH dle faktury č. 02-00037/11 se splatností 30. 4. 2011 za do fakturaci závazku do 26. 7. 2011 s příslušenstvím v podobě zákonného úroku z prodlení od 1. 5. 2011 do zaplacení zamítá.
- III. Odpůrce je povinen uhradit navrhovateli podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích poměrnou část náhrady nákladů potřebných k účelnému uplatnění práva, a to částku 1.120,03 Kč za uhrazený správní poplatek a částku 422,10 Kč vč. DPH za právní zastoupení, a to vše do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Dne 8. 11. 2011 podal navrhovatel k Českému telekomunikačnímu úřadu návrh na rozhodnutí sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění prostřednictvím systému a na elektronickém formuláři, který je však podle § 129 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích určen výhradně pro podávání návrhů na rozhodování sporů o plnění povinnosti k peněžitému plnění mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem (účastnické spory podle § 129 zákona o elektronických komunikacích), nikoliv pro podání návrhu na rozhodování sporů mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti podle § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Na základě takto podaného návrhu bylo zahájeno správní řízení pod čj. ČTÚ-14 002/2011-634 jako účastnický spor podle § 129 zákona o elektronických komunikacích oblastním odborem Českého telekomunikačního úřadu pro západočeskou oblast.

Pro velký nápad věcí na tomto oblastním odboru došlo k tomu, že teprve dopisem ze dne 24. 5. 2013 byl navrhovatel vyzván k zaplacení správního poplatku a doplnění návrhu. Což navrhovatel učinil. Dopisem ze dne 30. 3. 2015 pak tento odbor vyznamenal odpůrce o zahájení správního řízení.

Následně byl návrh na zahájení správního řízení věcně posouzen a vyhodnocen odborem pro západočeskou oblast tak, že se nejedná o sporné řízení podle § 129 zákona o elektronických komunikacích, ale že se jedná o sporné řízení podle § 127 zákona o elektronických komunikacích, když odpůrce je ve smyslu § 7 uvedeného zákona osobou vykonávající komunikační činnosti. K rozhodování sporů mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti je podle § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích oprávněn předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, proto mu byl spisový materiál z tohoto odboru postoupen dopisem ze dne 27. 7. 2015 k dalšímu řízení a rozhodnutí.

Podaným návrhem na zahájení správního řízení se navrhovatel domáhal úhrady ceny za poskytované služby elektronických komunikací v souladu se smlouvou o poskytování telekomunikačních služeb a v souladu s produktovou specifikací služeb ANTENA, IP a Housing. Podle navrhovatele odpůrce neuhradil služby poskytnuté navrhovatelem v měsících říjen 2010 až červenec 2011, přestože mu byly řádně vyúčtovány. Navrhovatel dále uvedl, že dne 17. 12. 2010 odpůrce uznal svůj závazek vůči navrhovateli ve výši 66.524 Kč za období červenec až listopad 2010 a současně podepsal dohodu o splátkách. Odpůrce však dluh podle splátkového kalendáře nesplácel. Na podporu svých tvrzení navrhovatel doložil kopii Smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb č. 52712 ze dne 25. 3. 2010, kopii Produktové specifikace služby ANTENA, kopii Produktové specifikace služby IP, kopii Produktové specifikace služby Housing, kopii Uznání závazku a dohody o splátkách ze 17. 12. 2010, Všeobecné podmínky a následující kopie neuhrazených faktur:

- č. 01-15294/09 na částku 19.201,20 Kč vč. DPH za září 2010 se splatností 14. 10. 2010,
- č. 01-16929/09 na částku 19.201,20 Kč vč. DPH za říjen 2010 se splatností 14. 11. 2010,
- č. 01-18596/09 na částku 19.201,20 Kč vč. DPH za listopad 2010 se splatností 14. 12. 2010,
- č. 01-20281/09 na částku 19.201,20 Kč vč. DPH za prosinec 2010 se splatností 14. 1. 2011,
- č. 01-00513/11 na částku 19.201,20 Kč vč. DPH za leden 2011 se splatností 14. 2. 2011,
- č. 01-21318/11 na částku 19.201,20 Kč vč. DPH za únor 2011 se splatností 14. 3. 2011,
- č. 01-23023/11 na částku 19.201,20 Kč vč. DPH za březen 2011 se splatností 14. 4. 2011 a
- č. 02-00037/11 na částku 74.245,20 Kč vč. DPH za do fakturaci závazku do 26. 7. 2011 se splatností 30. 4. 2011.

Na základě uvedeného navrhovatel navrhl, aby správní orgán vydal rozhodnutí, že odpůrce je povinen ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí uhradit navrhovateli dlužnou částku za poskytnuté služby elektronických komunikací v celkové výši 208.653,60 Kč spolu se

zákonným úrokem z prodlení až do zaplacení a dále náklady řízení za uhrazený správní poplatek a za právní zastoupení.

Následně navrhovatel dopisem ze dne doložil správnímu orgánu Všeobecné podmínky platné v době účtování služeb a uvedl, že právo vyúčtovat do fakturaci do minimální doby užívání služby vyplývá z Produktové specifikace služby, dle které se odpůrce zavázal k minimální době odebrání služby na 12 měsíců, a z bodu 9.7. Všeobecných podmínek že doba užívání služby je počítána ode dne aktivace služeb. Navrhovatel v podaném návrhu tvrdil, že k aktivaci služby došlo dne 27. 7. 2010.

Na základě postoupeného spisu vyrozuměl správní orgán strany sporu dopisy ze dne 7. 8. 2015 o změně funkční příslušnosti v rozhodování tohoto sporu s tím, že se toto správní řízení bude dále vést pod čj. ČTÚ-52 206/20154-606 a odpůrci byl zároveň zaslán celý návrh na zahájení řízení vč. jeho doplnění navrhovatelem k vyjádření.

Odpůrce se k zahájenému správnímu řízení nevyjádřil z důvodu, že se nepřihlásil do datové schránky, kam byla písemnost správního orgánu zaslána. V tomto případě byla zaslána písemnost správního orgánu doručena fikcí dne 17. 8. 2015 uplynutím 10 dnů od dodání zprávy do datové schránky odpůrce, jak vyplývá z § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb.

Následně správní orgán dopisy ze dne 17. 9. 2015 vyrozuměl strany sporu o provedení dokazování dne 30. 9. 2015 a o možnosti vyjádřit se k vedenému řízení nejpozději do 24. 9. 2015 s tím, že budou mít strany sporu dne 30. 9. 2015 možnost seznámit se s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Vzhledem ke skutečnosti, že ani tuto písemnost správního orgánu si odpůrce nepřebíral z datové schránky, resp. do dne 24. 9. 2015 ani do dne 30. 9. 2015 nebylo vykázáno doručení této písemnosti, byl správní orgán nucen zrušit termín provedení dokazování a stanovil jeho nový termín na den 30. 10. 2015.

Dopisem ze dne 6. 10. 2015 vyzval správní orgán navrhovatele, aby doložil své tvrzení o aktivaci služby ke dni 27. 7. 2015 a zda odpůrce na základě doloženého uznání závazku provedl nějaké úhrady.

Usnesením ze dne 7. 10. 2015 stanovil správní orgán účastníkům řízení lhůtu do 23. 10. 2015, do kdy mohou činit v dané věci návrhy a navrhopvat důkazy, i v tomto případě bylo usnesení doručeno odpůrci fikcí dne 17. 10. 2015 uplynutím 10 dnů od dodání zprávy do jeho datové schránky, jak vyplývá z § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb.

Navrhovatel dopisem ze dne 14. 10. 2015 doplnil (nově uvedl), že služba byla odpůrci aktivována ke dni 26. 7. 2010 a toto doložil první fakturou, která byla dle předmětné smlouvy vystavena, a to fakturou č. 01-11943/09 na poměrnou část měsíce za poskytnuté služby od 26. 7. 2010. Podle navrhovatele odpůrce tuto fakturu uhradil dne 27. 1. 2011, aniž by ji dříve reklamoval nebo rozporoval datum aktivace služby, jako počátek účtování služby. Oprávněnost účtování služby podle navrhovatele nebyla odpůrcem rozporována ani při uzavření uznání závazku. Navrhovatel proto považuje datum aktivace služby za nesporné. Dále navrhovatel doplnil, jak byly uhrazeny faktury uvedené v uznání závazku odpůrcem. Faktury za období červenec a srpen 2010 odpůrce uhradil v r. 2011, proto nebyly předmětem návrhu na zahájení řízení. Z faktury za období listopad 2010 odpůrce uhradil část ve výši 16.082,60 Kč dne 27. 1. 2011, přičemž platba nebyla řádně identifikována.

Na základě uvedené proto navrhovatel aktualizoval svůj návrh na zahájení řízení v části zúčtovacího období za měsíc listopad 2010 tak, že odpůrce je povinen uhradit navrhovateli za období listopad 2010 částku 3.118,60 Kč spolu se zákoným úrokem z prodlení od 15. 12. 2010 do zaplacení s tím, že v ostatním zůstává návrh nezměněn. Dále právní zástupce navrhovatele doplnil doklad o tom, že je plátcem DPH. Přesto, že správní orgán vyrozuměl účastníky řízení o nové možnosti zúčastnit se dne 30. 10. 2015 provedení důkazů ve smyslu § 51 správního řádu, této možnosti žádná strana sporu nevyužila.

Správní orgán provedl dne 30. 10. 2015 důkaz následujícími kopiemi listin předloženými navrhovatelem a založenými ve spise:

Smlouva o poskytování telekomunikačních služeb č. 52712 ze dne 25. 3. 2010

Produktová specifikace služby ANTENA

Produktová specifikace služby IP

Produktová specifikace služby Housing

Uznání závazku a dohoda o splátkách ze 17. 12. 2010

2x Všeobecné podmínky pro poskytování služeb elektronických komunikací a jiných služeb poskytovaných společnostmi Dial Telecom, a s. účinné ode dne 15. 12. 2005 a ode dne 1. 4. 2010, které nahradily předchozí platné Všeobecné podmínky.

Faktura č. 01-15294/09

Faktura č. 01-16929/09

Faktura č. 01-18596/09

Faktura č. 01-20281/09

Faktura č. 01-00513/11

Faktura č. 01-21318/11

Faktura č. 01-23023/11

Faktura č. 02-00037/11

Faktura č. 01-11943/09 (doložení zahájení poskytování služby)

Dopisy ze dne 2. 11. 2015 vyrozuměl správní orgán strany sporu v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, a že se strany sporu s nimi mohou seznámit ve dnech 18. 11. 2015 nebo 19. 11. 2015 po telefonické domluvě.

Navrhovatel se telefonicky omluvil s tím, že svého práva nevyužije.

Odpůrce si opět nevyzvedl z datové schránky zaslané vyrozumění správního orgánu, a to o možnosti zúčastnit se provedení důkazů a o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Odpůrci tak byly zaslané písemnosti správního orgánu doručeny fikcí uplynutím 10 dnů od dodání zprávy do datové schránky odpůrce/příjemce, jak vyplývá z § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. s tím, že vyrozumění o novém termínu provedení dokazování bylo dodáno do datové schránky odpůrce dne 29. 9. 2015 a vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí bylo dodáno do datové schránky dne 2. 11. 2015.

Správní orgán na základě vyjádření navrhovatele ze dne 14. 10. 2015 o provedené částečné úhradě faktury č. 01-18596/09 za období listopad 2010 ve výši 16.082,60 Kč dne 27. 1. 2011 odpůrcem dospěl k závěru, že v této části bere navrhovatel svůj návrh zpět. Proto vyzval odpůrce dopisem ze dne 13. 1. 2016, aby se ve smyslu § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu vyjádřil, zda s částečným zpětvzetím návrhu na zahájení správního řízení ve výši 16.082,60 Kč s přísl. souhlasí, popř. aby v případě nesouhlasu s tímto částečným zpětvzetím návrhu uvedl závažné důvody, které ho k takovému rozhodnutí vedly. Zároveň správní orgán v tomto přípisu upozornil odpůrce, že pokud ve stanovené lhůtě 5 dnů od jejího doručení neobdrží jeho vyjádření k částečnému zpětvzetí návrhu, bude mít za to, že odpůrce se zpětvzetím návrhu ve výši 16.082,60 Kč s příslušenstvím souhlasí.

Odpůrce si ani tuto výzvu správního orgánu z datové schránky nevyzvedl, ačkoliv mu byla dodána do datové schránky odpůrce dne 18. 1. 2016. Odpůrci byla i tato písemnost doručena fikcí uplynutím 10 dnů od dodání do datové schránky odpůrce, tj. dne 28. 1. 2016, jak vyplývá z § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. se všemi důsledky takového doručení.

Odpůrce ve stanovené lhůtě na výzvu správního orgánu nereagoval, proto správní orgán měl za to, že odpůrce se zastavením řízení v částce ve výši 16.082,60 Kč s příslušenstvím souhlasí, proto o zastavení řízení ve výši této částečné úhrady faktury č. 01-18596/09 za období listopad 2010 rozhodl usnesením čj. ČTÚ-52 206/2015-606/XII.vyř. ze dne 5. 2. 2016. Na základě tohoto částečného zpětvzetí návrhu je dále správní řízení vedeno o úhradě částky 192.571,10 Kč vč. DPH s příslušenstvím s tím, že z částečně uhrazené faktury č. 01-18596/09 za období listopad 2010 zbývá k úhradě částka 3.118,60 Kč vč. DPH se zákonným úrokem z prodlení od 15. 12. 2010 do zaplacení.

* * *

Na základě shromážděných podkladů a po jejich posouzení správní orgán konstatuje následující.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí daného sporu je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který dle § 127 odst. 1 ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoli ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Ve sporném řízení vychází správní orgán, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navrhované důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správní orgán vycházel při rozhodování sporu z tvrzení navrhovatele a z provedených listinných důkazů předložených v průběhu správního řízení navrhovatelem a obecných právních předpisů, když odpůrce byl ve věci pasivní.

Správnímu orgánu je známo, že obě strany sporu jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti.

Navrhovatelem bylo prokázáno, že předmět sporu se týká uhrazení vyúčtování ceny za poskytované služby elektronických komunikací na základě uzavřené Smlouvy č. 52712 o poskytování telekomunikačních služeb ze dne 25. 3. 2010 pro služby specifikované v Produktových specifikacích, a to služby IP za cenu 14.500 Kč měsíčně s minimální dobou užívání 12 měsíců, služby ANTENA za cenu 1 Kč měsíčně s minimální dobou užívání 12 měsíců a služby Housing za cenu 1.500 Kč měsíčně s minimální dobou užívání 12 měsíců (dále též Smlouva).

Předmětem sporu je po zastavení řízení v části věci úhrada ceny za služby elektronických komunikací v celkové výši 192.571 Kč vč. DPH, a to za poskytované služby elektronických komunikací za měsíce září 2010 až březen 2011 částka ve výši 118.325,80 Kč vč. DPH a za do fakturaci závazku do 26. 7. 2011 částka ve výši 74.245,20 Kč vč. DPH, na základě níže uvedených faktur vč. příslušenství v podobě zákonného úroku z prodlení ode dne následujícího po splatnosti jednotlivých faktur:

- č. 01-15294/09 za září 2010 na částku 19.201,20 Kč se splatností 14. 10. 2010,
- č. 01-16929/09 za říjen 2010 na částku 19.201,20 Kč se splatností 14. 11. 2010,
- č. 01-18596/09 za listopad 2010 původně na částku 19.201,20 Kč, ze které navrhovatel požaduje uhradit částku 3.118,60 Kč se splatností 14. 12. 2010,
- č. 01-20281/09 za prosinec 2010 na částku 19.201,20 Kč se splatností 14. 1. 2011,
- č. 01-00513/11 za leden 2011 na částku 19.201,20 Kč se splatností 14. 2. 2011,
- č. 01-21318/11 za únor 2011 na částku 19.201,20 Kč se splatností 14. 3. 2011,
- č. 01-23023/11 za březen 2011 na částku 19.201,20 Kč se splatností 14. 4. 2011,

č. 02-00037/11 na do fakturaci závazku do 26. 7. 2011 na částku 74.245,20 Kč se splatností 30. 4. 2011.

Z tvrzení navrhovatele a z provedených důkazů, a to zejména ze Smlouvy, resp. z jednotlivých výše uvedených produktových specifikací ke Smlouvě, Všeobecných podmínek, vyplývá, že se odpůrce zavázal služby uvedené v jednotlivých produktových specifikacích využívat minimálně po dobu 12 měsíců od zprovoznění služby.

Navrhovatel prokázal, že služby sjednané dle Smlouvy začal odpůrce využívat až dnem 26. 7. 2010, což prokázal fakturou za měsíc červenec 2010 vystavenou za poskytované služby od 26. 7. 2010, a k jejíž úhradě se odpůrce i zavázal v „Uznání závazku a v dohodě o splátkách“ ze dne 17. 12. 2010 a tuto fakturu podle sdělení navrhovatele uhradil. Datum 26. 7. 2010 je tedy dnem zprovoznění/aktivace uvedených služeb dle specifikací a je rozhodující pro stanovení počátku minimální doby 12 měsíců trvání závazku užívání uvedených služeb, jak vyplývá z bodu 4.1. Všeobecných podmínek ze dne 1. 4. 2010 a i z bodu 4. Všeobecných podmínek ze dne 15. 2. 2005. Navrhovatel dále doložil, že odpůrce uzavření této Smlouvy a oprávněnost úhrady vyúčtování za období červenec 2010 až listopad 2010 potvrdil v „Uznání závazku a v dohodě o splátkách“ ze dne 17. 12. 2010. Tím bylo prokázáno, že požadavek navrhovatele uhradit faktury za září 2010 až březen 2011 v celkové částce 118.325,80 Kč vč. DPH vyplýval z uzavřené Smlouvy č. 52712 o poskytování telekomunikačních služeb.

Správní orgán musí konstatovat, že odpůrce na písemnosti zaslané správním orgánem nereagoval, ačkoliv byly doručovány odpůrci do jeho datové schránky, kde si je nevyzvedával. Datová schránka se zřizuje fyzické osobě podnikající podle § 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, na základě její žádosti. Odpůrce tudíž věděl, že má datovou schránku zřízenou a že z titulu jejího zřízení mu plynou určité povinnosti, resp. že je v jeho zájmu sledovat obsah datové schránky. To, že odpůrce nesleduje obsah datové schránky tím, že se do ní nepřihlašuje, neznámá, že mu nebyly zaslané písemnosti doručeny. V tomto případě byly zaslané písemnosti správního orgánu doručeny fikcí uplynutím 10 dnů od dodání zprávy do datové schránky odpůrce/příjemce jak vyplývá z § 17 odst. 4 výše uvedeného zákona.

Přesto, že odpůrce na vedené správní řízení nereagoval, je správní orgán přesvědčen, že navrhovatel oprávněnost svého nároku na úhradu ceny ve výši 118.325,80 Kč za poskytované služby elektronických komunikací na základě uzavřené Smlouvy v období od září 2010 až do března 2011 dostatečným způsobem prokázal a byl tedy důvodný včetně požadovaného ročního zákonného úroku z prodlení ve výši 7,75 % od následujícího dne po splatnosti jednotlivých vyúčtování až do zaplacení. Proto bylo v této části návrhu navrhovatele vyhověno.

Výše zákonných úroků z prodlení se určuje podle § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 33/2010 Sb., jehož znění cituji „Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.“ Pro dané období byla Českou národní bankou stanovena 2T repo sazba ve výši 0,75 %, která byla neměnná od 7. 5. 2010 do 28. 6. 2012. Prvním vystaveným a neuhrazeným vyúčtováním se odpůrce dostal do prodlení s placením dne 15. 10. 2010 a u posledního vystaveného a neuhrazeného vyúčtování se odpůrce dostal do prodlení dne 14. 4. 2011.

K části II. výroku tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že se dále zabýval oprávněností nároku navrhovatele na úhradu faktury č. 02-00037/11 za do fakturaci závazku ve výši 74.245,20 Kč. Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 28. 5. 2013 uvedl, že právo účtovat do fakturaci do minimální doby užívání služby vyplývá z Produktové specifikace služby, dle které se odpůrce zavázal k minimální době odebrání služby na 12 měsíců a Všeobecných podmínek navrhovatele (účinných od 1. 4. 2010), kde v bodě 9.7. je uvedeno právo do fakturace.

Ze znění uvedeného bodu 9.7 Všeobecných podmínek, který cituji:

„9.7. V případě, že Účastník obdrží na základě předplatného na určité období slevu nebo jinou výhodu nebo pokud Účastník uzavřel Smlouvu, Objednávku, Produktovou specifikaci nebo Technickou specifikaci na dobu určitou nebo se zavázal k odběru Služby na určité minimální časové období a na základě toho získal slevu nebo jinou výhodu a před vypršením této doby dojde ke zrušení Smlouvy, Objednávky, Produktové specifikace nebo Technické specifikace zániku nebo výpovědi této Smlouvy, Objednávky, Produktové specifikace nebo Technické specifikace nebo dojde k odstoupení od Smlouvy, Objednávky, Produktové specifikace nebo Technické specifikace Účastníkem před vypršením předplaceného období, je Poskytovatel oprávněn požadovat doplacení poskytnuté slevy nebo jiné výhody. Dále je Poskytovatel oprávněn za období mezi koncem výpovědní lhůty a uplynutím stanovené minimální doby užívání nebo vypršením doby určité vyúčtovat Účastníkovi jednorázový poplatek ve výši:

a) součtu fixních měsíčních plateb u veřejné telefonní služby,

b) součtu paušálních plateb u ostatních služeb elektronických komunikací.

Stejně tak je Poskytovatel oprávněn postupovat v případě, kdy je Účastník v prodlení s placením předplatného o více než 10 pracovních dní.“

podle správního orgánu vyplývá, že předpokladem požadavku na doplacení poskytnuté slevy nebo jiné výhody je ukončení smluvního vztahu odpůrcem před uplynutím minimální doby trvání smlouvy, což nebylo navrhovatelem doloženo ani tvrzeno, a zároveň prokázání jakou slevu nebo výhodu odpůrce získal uzavřením předmětné Smlouvy na minimální dobu 12 měsíců, což také nebylo navrhovatelem doloženo ani tvrzeno. Rovněž z předložené Smlouvy a Produktových specifikací nevyplývá, že by byla odpůrci poskytnuta nějaká sleva či jiná výhoda, ani že by šlo o případ prodlení s placením předplatného.

Pro úplnost správní orgán uvádí, že skoro shodné ujednání jako v bodě 9.7. bylo uvedeno v bodě 10.7. předložených Všeobecných podmínek ze dne 15. 12. 2005, které byly platné i účinné podle navrhovatele při uzavření smluvního vztahu (tučným písmem jsou vyznačeny odlišnosti), a to takto:

10.7. *V případě, že **Uživatel** obdrží na základě předplatného na určité období slevu nebo jinou výhodu nebo pokud **Uživatel** uzavřel Smlouvu, Objednávku, Produktovou specifikaci nebo Technickou specifikaci na dobu určitou nebo se zavázal k odběru Služby na určité minimální časové období a na základě toho získal slevu nebo jinou výhodu a před vypršením této doby dojde ke zrušení Smlouvy, Objednávky, Produktové specifikace nebo Technické specifikace zániku nebo výpovědi této Smlouvy, Objednávky, Produktové specifikace nebo Technické specifikace nebo dojde k odstoupení od Smlouvy, Objednávky, Produktové specifikace nebo Technické specifikace **Poskytovatelem** před vypršením předplaceného období, je Poskytovatel oprávněn požadovat doplacení poskytnuté slevy nebo jiné výhody. Dále je Poskytovatel oprávněn za období mezi koncem výpovědní lhůty a uplynutím stanovené minimální doby užívání nebo vypršením doby určité vyúčtovat Účastníkovi jednorázový poplatek ve výši:*

a) součtu fixních měsíčních plateb u veřejné telefonní služby,

b) součtu paušálních plateb u ostatních služeb elektronických komunikací.

Stejně tak je Poskytovatel oprávněn postupovat v případě, kdy je Účastník v prodlení s placením předplatného o více než 10 pracovních dní.“

Z částky uvedené na faktuře za do fakturaci za období od 1. 4. 2011 do dne 26. 7. 2011 lze oprávněně (matematicky) dovodit, že se jedná o doplacení „zbývajících měsíčních plateb“

sjednaných ve Smlouvě resp. Produktových specifikací do konce sjednané minimální doby trvání smlouvy, tj. do 26. 7. 2011.

Z uvedeného bodu 10.7. Všeobecných podmínek, které byly platné a účinné při uzavření smluvního vztahu, ale i z bodu 9.7. Všeobecných podmínek, o který opírá navrhovatel svůj nárok, vyplývá dále oprávnění navrhovatele vyúčtovat jednorázový doplatek za období mezi koncem výpovědní lhůty a uplynutím stanovené minimální doby užívání nebo vypršením doby určité ve výši součtu zbývajících plateb/paušálů. V tomto případě je vyúčtování jednorázového poplatku vázáno pouze na ukončení smluvního vztahu výpovědí, což vyplývá z textu „mezi koncem výpovědní lhůty“, nikoliv tedy na případné odstoupení od smlouvy. Vzhledem k tomu, že nebylo navrhovatelem tvrzeno ani prokázáno ukončení smluvního vztahu podanou výpovědí, nelze tento nárok na doplatek „zbývajících paušálů“ navrhovateli přiznat.

Pro úplnost správní orgán uvádí, že by návrhu navrhovatele nemohl vyhovět ani v případě, že by důvodem k vystavení předmětné faktury na dofakturaci služeb byla podaná a doložená výpověď Smlouvy před sjednanou minimální dobou využívání služby např. navrhovatelem právě z důvodu, že odpůrce neplnil své povinnosti hradit sjednané ceny za poskytované služby elektronických komunikací.

V tomto případě by bylo podle správního orgánu právo na doúčtování zbývajících paušálů vázáno na výkon práva, tj. na ukončení smluvního vztahu, a je jedno zda navrhovatelem či odpůrcem, a v podstatě se jedná o sankci za to, že sjednané služby nebyly odpůrcem využívány po sjednanou dobu. Správní orgán má tedy za to, že by bylo nutno tento jednorázový doplatek považovat za smluvní pokutu za nesplnění sjednané povinnosti.

Jak je nutno pohlížet na souběh smluvní pokuty a výkon práva vyplývá např. z právní věty rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 1218/2009, a to že *smluvní pokuta zajišťuje porušení smluvní povinnosti a proto nemůže – jak již z jejího pojmu plyne – zajišťovat ukončení (zánik) smlouvy, ať již jejím zrušením formou odstoupení či výpovědi apod. Ujednání (dohoda, smlouva) o povinnosti zaplatit smluvní pokutu pro případ výkonu práva (odstoupení od smlouvy) a nikoli pro případ porušení smluvní povinnosti je v rozporu s účelem institutu smluvní pokuty a tedy pro rozpor s účelem zákona je neplatné.*

Rovněž uvedená zásada vyplývá z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. 3. 2015, sp. zn. 28 Cdo 3251/2014, podle kterého *„povinnost zaplatit smluvní pokutu podmíněná nejen porušením smluvní povinnosti jednou stranou, ale i následným odstoupením od smlouvy, je ujednáním odporujícím ustanovení § 544 obč. zák. Odstoupení od smlouvy ve smyslu § 48 obč. zák., ať už ze zákona, nebo na základě ujednání účastníků, nepředstavuje porušení smluvní povinnosti, na něž by mohla být řádně navázána povinnost zaplatit smluvní pokutu. Je-li smluvní pokutou sankcionován v podstatě výkon práva odstoupit od smlouvy, je ujednání o povinnosti platit smluvní pokutu při odstoupení od smlouvy třeba považovat za absolutně neplatné podle § 39 obč. zák. (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 1998, sp. zn. 3 Cdo 1398/96, publikovaný v časopise Právní rozhledy pod č. 4/1999, ze dne 30. 11. 2004, sp. zn. 32 Cdo 1113/2003, ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 28 Cdo 234/2010, či ze dne 31. 8. 2011, sp. zn. 33 Cdo 1216/2010), aniž by bylo rozhodující, že odstoupení od smlouvy bylo vyvoláno porušením povinností druhou smluvní stranou (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 33 Cdo 3455/2009, ze dne 10. 1. 2011, sp. zn. 23 Cdo 2575/2010, či ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 28 Cdo 2720/2011). Kumulativní vázanost povinnosti platit smluvní pokutu na porušení smluvní povinnosti i na následné odstoupení od smlouvy představující výkon práva, brání tomu, aby na smluvní pokutu bylo pohlíženo tak, jak si zákon (konkrétně § 544 obč. zák.) žádá, tedy jako na sankci za porušení povinnosti, protože takové její sjednání nemůže obstát jako platné (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 2014, sp. zn. 33 Cdo 2493/2013, či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 1. 2011, sp. zn. 23 Cdo 2575/2010).*

Vzhledem k tomu, že nárok na úhradu faktury č. 02-00037/11 za dofakturaci závazku do 26. 7. 2011 na částku 74.245,20 Kč se splatností 30. 4. 2011 nebyl, jak je uvedeno výše

prokázán, nemohl být navrhovatel přiznán nárok na jeho úhradu a nemohl mu být také ani přiznán ani nárok na úhradu příslušných úroků z prodlení. Z tohoto důvodu správní orgán v této části návrh navrhovatele zamítl, jak je uvedeno v části II. výroku tohoto rozhodnutí.

K části III. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že při posuzování nároku navrhovatele na náhradu účelně vynaložených nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva vycházel z § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého předseda Rady přiznává účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady. Předseda Rady přiznává náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.

V tomto správním řízení navrhovatel uplatnil nárok na náhradu nákladů řízení za u hrazený správní poplatek ve výši 8.347 Kč vyměřeného podle položky 110 písm. c) Sazebníku, který je přílohou zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a dále z odměny za právní zastoupení dle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech, se považuje za tarifní hodnotu částka 5.000 Kč, přičemž ve spojení s § 7 téže vyhlášky je sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 1.000 Kč z uvedené tarifní hodnoty, k tomu náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky (tzv. režijní paušál) ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby. V tomto řízení uznal správní orgán právnímu zástupci navrhovatele 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení a podání návrhu na zahájení řízení), tj. 2x po 1.000 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč, celkem 3.149 Kč vč. DPH z titulu, že právní zástupce navrhovatele je plátcem DPH. Další úkony navrhovatele spočívaly pouze k doložení jeho nároku, a tato tvrzení a doklady měl uplatnit již v rámci podaného návrhu na zahájení správního řízení.

Vzhledem k tomu, že v tomto řízení, ve kterém navrhovatel v návrhu na zahájení řízení požadoval původně úhradu částky ve výši 208.653,60 Kč s příslušenstvím, a následně ji ponížil o uhrazenou částku 16.082,60 Kč za částečnou úhradu faktury č. 01-18596/09, ke které došlo odpůrcem ještě před podáním návrhu na zahájení správního řízení, byl navrhovatel na základě tohoto rozhodnutí úspěšný toliko v částce 118.325,80 Kč s příslušenstvím, a jeho neúspěch byl ve výši 90.327,80 Kč s příslušenstvím, přiznal mu správní orgán pouze poměrnou část nákladů řízení, kterou navrhovatel vynaložil při účelném uplatňování práva, která je ve výši rozdílu úspěchu a neúspěchu účastníků řízení uvedená v procentech. V tomto případě má navrhovatel podle poměru úspěšnosti ve věci nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 13,42 %, a to za uhrazený správní poplatek částku ve výši 1 120,03 Kč a za právní zastoupení za 2 úkony právní služby částku ve výši 422,14 vč. DPH.

Na základě shora uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné

vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

„DS“
VYPRAVENO DNE 16-02-2016 - 2x